ΘΕΜΑ : Ερωτήσεις στον Πρωθυπουργό για τη συμφωνία σχετικά με τη νέα δομή του ΝΑΤΟ

1. Η συμφωνία για τη νέα δομή του ΝΑΤΟ συνιστά απόφαση των αρμοδίων οργάνων του. Συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί ως διεθνής διακρατική συμφωνία, υποκείμενη μάλιστα σε κύρωση από τη Βουλή.

2. Και η λεγόμενη "συμφωνία Ρότζερς" δεν είχε υποβληθεί το 1980 προς κύρωση στη Βουλή, έδωσε πάντως λαβή για εκτενή συζήτηση. Η τότε κυβέρνηση Γ. Ράλλη συνδύασε την αποδοχή της με τη διαδικασία της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης.

3. Αξίζει να σημειωθεί πάντως ότι κατά τη σχετική συζήτηση (Οκτώβριος 1980) ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε υποστηρίξει την ανάγκη κύρωσής της από τη λαϊκή αντιπροσωπεία, και μάλιστα με την πλειοψηφία των 3/5 (άρθρο 28 παρ. 2 Συντ.).

4. Αν υποτεθεί ότι η άποψη αυτή είναι σωστή, δεν πρέπει να γίνει αποδεκτή στην περίπτωση της συμφωνίας για τη νέα δομή του ΝΑΤΟ για δύο ιδίως λόγους : α) η ενλόγω συμφωνία δεν έχει διακρατικό χαρακτήρα αλλά αποτελεί απόφαση οργάνων της συμμαχίας, και β) συγκεκριμενοποιεί και εξειδικεύει τη "συμφωνία Ρότζερς".

5. Η πρόσφατη συμφωνία για τη νέα δομή του ΝΑΤΟ αποτελεί, κατά την ορθότερη άποψη, συγκεκριμενοποίηση και εξειδίκευση αφενός του Βορειοατλαντικού Συμφώνου και αφετέρου της απόφασης του 1980 για την επανένταξη της Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος της συμμαχίας.

6. Ενόψει τούτων, δεν είναι συνταγματικά ούτε αναγκαία αλλά ούτε και δυνατή η κύρωσή της από τη Βουλή.

7. Το περιεχόμενο της πρόσφατης συμφωνίας θα μπορούσε βέβαια να αποτελέσει αντικείμενο μίας προ ημερησίας διατάξεως συζήτησης στη Βουλή.

Αθήνα, 9 Δεκεμβρίου 1997

Dis E/OIT/NATO.doc/9.12.97/p.1/md